

ЗАХТЈЕВ
ЗА ДАВАЊЕ САГЛАСНОСТИ НА ПРИЈЕДЛОГ ТЕМЕ ДОКТОРСКЕ
ДИСЕРТАЦИЈЕ

Шифра за идентификацију дисертације: 526/16

Шифра УДК (бројчано): 821.163.41:930.85 (497.16)

Web адреса на којој се налази извјештај Комисије о научној заснованости теме:
www.ffuis.edu.ba

СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У ИСТОЧНОМ САРАЈЕВУ

Молимо да у складу са чл. 71. Закона о високом образовању и члана 55. Статута Универзитета дате сагласност на приједлог теме докторске дисертације:

Назив дисертације: ***Немањићи у усменој и писаној књижевности и култури на простору данашње Црне Горе***

Научна област УДК (текст): Српска књижевност и културна историја Срба на подручју данашње Црне Горе

Презиме и име кандидата: **мр Бојан Струњаш**

Ментор (име и презиме, звање): проф. др Саша Кнежевић, ванредни професор

(навести пет потпуних референци за радове ментора из научне области из које је тема дисертације):

I. Монографије

Кнежевић, Саша. Вишњићев пјеснички споменик револуцији. Пале: Просвјета. 2012.

II. Публикације у часописима и зборницима радова

1. Кнежевић, Саша. „Двије варијанте мотива дјевојачке љепоте у српској народној пјесми“. Радови Филозофског факултета. Књ. V. 2003: 345-356.

2. Кнежевић, Саша. „Уклето војводство Светог Саве“. Сто двадест пет година високог образовања у БиХ. Књ. 2/1. Пале. 2008: 315-322.

3. Кнежевић, Саша. „Деконструкција фолклорних мотива у збирци „У царству лептирова и медведа“ Бранка Ћопића“. Узданица. Год. VI бр. 2. Јагодина. 2009: 73-79.

4. Кнежевић, Саша. „Фолклорна традиција сарајевских Срба“. Bałkański folklor jako kod interkulturowy. Том 1. Познањ: Instytut Filologii Słowiańskiej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. 2011: 343-352.

5. Кнежевић, Саша. „Транспозиција мотива уклете љепоте у Андрићевим приповијеткама“ Значај српског језика и књижевности у очувању идентитета републике Српске I. Пале. 2012: 185-196.

6. Кнежевић, Саша. „Епска формула у гласу каменштака“. Од Косовског завета до Његошевог макрокозма: Петар II Петровић Његош (1813-2013). Косовска Митровица. 2014: 803-814.

Кратко образложење теме (100 ријечи):

Докторска дисертација *Немањићи у усменој и писаној књижевности и култури на простору данашње Црне Горе* представља покушај да се на једном мјесту сагледа улога свете лозе Немањића у цјелокупној културној баштини на простору данашње Црне Горе. Тај утицај се покушава тумачити кроз синкретизам различитих умјетничких области у посљедњих осам стотина година. Посебан значај представља истраживање улоге Немањића у усменој књижевности и то не само у дијахроној, него и у синхроној равни, односно кроз жива предања која кандидат сакупља на овом простору, а до сада нису била записана и објавена. Жива усмена ријеч потврђује животворност народне вјере и поштовања немањићке династије у Црној Гори.

ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Презиме и име кандидата : мр Бојан Струњаш

Назив завршеног факултета: Филозофски факултет у Никшићу

Одсјек, група, смјер: Српски језик и књижевност

Година дипломирања: 2008

Назив специјализације: -

Назив магистарске тезе: *Књижевна баштина манастира Света Тројица у Пљевљима*

Научно подручје: Наука о књижевности

Година одбране: 2015

Факултет и мјесто: Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву

Број публикованих радова (навести референце за три најважнија рада кандидата из научне области из које је дисертација):

1. „Поетичка начела књижевне етикеције у Доментијановом Житију Светога Саве“, Ријечи, Београд, 2009.
2. „Идеолошко и естетско у Теодосијевом Житију Светога Саве“, Гласник српски, Подгорица, 2009.
3. „Увод у поетику патријарха Пајсија Јањевца“, Зборник са научног скупа Косово и Метохија у цивилизацијским токовима, Косовска Митровица, 2010.
4. „Слика окупатора и њихових сарадника у Мемоарима игумана Серафима Царића“, Зборник народне библиотеке Стевана самарџић, Пљевља, 2015.
5. „Књижевна баштина манастира Свете тројице крај Пљеваља“, СКЗ СНВ, Подгорица, 2016.

Назив и сједиште организације у којој је кандидат запослен : ОШ „Матаруге“ Пљевља

Радно мјесто: професор разредне наставе

ПОТВРЂУЈЕМО ДА КАНДИДАТ ИСПУЊАВА УСЛОВЕ УТВРЂЕНЕ ЧЛ. 71. ЗАКОНА О ВИСОКОМ ОБРАЗОВАЊУ.

У прилогу достављамо:

- Извјештај Комисије о оцјени научне заснованости теме
- Одлуку Наставно-научног вијећа Факултета о одобравању теме за израду докторске дисертације

ДЕКАН

доц. др Драга Мاستиловић

Телефон/факс: + 387 (0)57 223 479, 227 410, Адреса: Алексе Шантића 1 71420 Пале, е-пошта: filozof@paleol.net, <http://www.ffuis.edu.ba>
Telefon/faks: + 387 (0)57 223 479, 227 410, Adresa: Alekse Šantića 1 71420 Pale, e-pošta: filozof@paleol.net, <http://www.ffuis.edu.ba>
Број: 1654 /16

Датум: 14. 6. 2016. године

На основу члана 71. Закона о високом образовању ("Службени гласник Републике Српске", број 73/10, 104/11, 84/12, 108/13 и 44/15) и члана 57. Статута Универзитета у Источном Сарајеву (број: 01-С-294-III/11, 01-С-41-XVII/13 и 01-С-44-XXVI/14), Наставно-научно вијеће Филозофског факултета Пале, на 228. сједници, одржаној 14. јуна 2016. године, донијело је

ПРИЈЕДЛОГ ОДЛУКЕ

о извјештају Комисије за оцјену теме докторске дисертације
и подобности кандидата **мр Бојана Струњаша**

I

Усваја се извјештај Комисије за оцјену теме докторске дисертације **Немањићи у усменој и писаној књижевности и култури на простору данашње Црне Горе** и подобности кандидата **мр Бојана Струњаша**, у саставу:

1. Проф. др Саша Кнежевић, ванредни професор, Специфичне књижевности - Србистика, Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву, предсједник;
2. Проф. др Ранко Поповић, ванредни професор, Специфичне књижевности - Србистика, Филолошки факултет Универзитета у Бањој Луци;
3. Проф. др Бранко Летић редовни професор, Специфичне књижевности - Србистика, Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву.

II

Коначну одлуку о усвајању извјештаја Комисије за оцјену теме докторске дисертације **Немањићи у усменој и писаној књижевности и култури на простору данашње Црне Горе** и подобности кандидата **мр Бојана Струњаша** донијеће Сенат Универзитета у Источном Сарајеву.

III

Уколико Сенат Универзитета да сагласност и одобри тему докторске дисертације за ментора се одређује **проф. др Саша Кнежевић**.

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА

Доц. др Драга Мاستиловић

Доставити:

- Сенату Универзитета;
- Кандидату;
- Комисији (1-3);
- У досије;
- У списе;
- Архиви.

**НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВИЈЕЋУ
ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА
УНИВЕРЗИТЕТА У ИСТОЧНОМ САРАЈЕВУ**

Наставно-научно вијеће Филозофског факултета Универзитета у Источном Сарајеву, на 225. сједници одржаној 22. 3. 2016. године, именовало је Комисију за оцјену теме докторске дисертације и провјеру услова кандидата мр Бојана Струњаша под насловом *Немањићи у усменој и писаној књижевности и култури на простору данашње Црне Горе*. У Комисију су именовани:

1. Др Саша Кнежевић, ванредни професор, Специфичне књижевности – Србистика, Филозофски факултет Пале, Универзитет у Источном Сарајеву;
2. Др Ранко Поповић, ванредни професор, Специфичне књижевности – Србистика, Филолошки факултет, Универзитет у Бањој Луци;
3. Др Бранко Летић, редовни професор-емеритус, Специфичне књижевности – Србистика, Филозофски факултет Пале, Универзитет у Источном Сарајеву;

Након увида у достављену документацију, част нам је Наставно-научном вијећу Филозофског факултета поднијети сљедећи

ИЗВЈЕШТАЈ

Биографија кандидата

Бојан Струњаш је рођен 20. јануара 1982. године у Пљевљима. У родном граду је завршио основну и средњу школу. На Филозофском факултету у Никшићу дипломирао је на Одсјеку за српски језик и књижевност 2008. године. Постдипломске студије похађао је на Филозофском факултету Пале. Магистарски рад *Књижевна баштина манастира Света Тројица у Пљевљима* одбранио је, под менторством академика Бранка Летића, на истом факултету 2015. године.

Живи и ради као учитељ у Пљевљима.

Предмет и значај истраживања

Српска средњовјековна породица Немањић оставила је неизбрисив траг у историји српског народа и српске државе. Може се поуздано закључити да се у основи

Црне Горе налазе духовни темељи Немањића и да се ти темељи преко различитих видова умјетности непрестано надограђују све до дана данашњег.

Родоначелник светородне лозе Немањић, Стефан Немања (будући велики српски жупан), рођен је у мјесту званом Рибница, на ушћу Рибнице у Морачу, у данашњој Подгорици. О томе постоји више поузданих историјских извора.

Након што је издејствовао аутокефалност српске цркве, први српски архиепископ, Сава Немањић, успоставио је црквену организацију по свим областима које је обухватала тадашња српска држава. Од девет новооснованих епископија, четири су покривале простор данашње Црне Горе: Зетска (са сједиштем у Подгорици), касније је пренесена на Превлаку код Тивта, у манастир Светог Архангела Михаила; Хумска, са сједиштем на полуострву Пељешцу; Будимљанска, са сједиштем у манастиру Ђурђеви ступови код Берана; и Дабарска, која је заузимала дио данашње сјеверне Црне Горе, са сједиштем у Прибоју на Лиму. Све ове чињенице су допринијеле да се духовност на овом простору окрене пут православља и византијских културних образаца.

Све немањићке државне области које су познате кроз историју српског народа, покривале су и простор данашње Црне Горе. Ова моћна средњовјековна династија у потпуности је профилисала духовну климу у овим крајевима у правцу светосавља и православља уопште. Будући да се цјелокупна средњовјековна култура развијала под окриљем цркве и по крутим црквеним начелима, и сви тада познати облици умјетности – архитектура, књижевност и сликарство – развијели су се искључиво по средњовјековној црквеној етикецији. Библиотеке манастира са простора Црне Горе чувају бројна књижевна дјела инспирисана славним Немањићима. Те књиге су умножаване и тако ширене међу народом и временом су без њих биле незамисливе манастирске библиотеке. Најдрагоцјенију рукописну збирку међу манастирским библиотекама у Црној Гори чува манастир Света Тројица у Пљевљима, затим манастири Никољац, Савина и Цетињски манастир.

Најраспрострањенији култ у Црној Гори има управо Сава Немањић. Његов култ се ширио несвакидашњом брзином и покрива, без изузетка, цјелокупан простор данашње Црне Горе. Као плод тог култа, настале су бројне легенде, приче, анегдоте, предања и вјеровања. Многе од тих легенди и прича су записане, али смо били у прилици и да приликом припремних истраживања за докторску тезу чујемо неке нове које до сада нису биле познате нашој књижевности.

Народ је сачувао и бројне обичаје везане за прославу Савиндана, 27. јануара, а бројне српске породице из Црне Горе славе крсну славу Светога Саву, као и Светога

Стефана Дечанског – Мратиндан. И култ Стефана Дечанског је у значајној мјери присутан на овим просторима. Познато је да на Његушима (мјесту у близини Цетиња) постоји и тзв. *Светосавски пост* који посте тамошњи Срби седам дана пред Савиндан. Све напријед наведено је довело до тога да Немањићи буду непрестана инспирација бројним књижевницима са простора данашње Црне Горе и шире. Зачетке средњовјековне књижевности инспирисане Немањићима и светосављем имамо у дјелу штампара Божицара Вуковића, Србина из Подгорице, који у свом *Празничном минеју* 1495. године штампа тропар и кондак Светом Сави, као и вечерњу стихиру насловљену *Слава Светом Сави*.

Сви црногорски владари из династије Петровић Његош чували су духовност коју су црпили управо из немањићког времена, али су се сматрали и њиховим наследницима. Инспирисан ликом Стефана Немање, владика Василије Петровић пише *Оду Немањи* која је сачувана у његовом *Цетињском летопису*. По мишљењу Мирослава Пантића, ова *Ода* спада у прве политичке пјесме српске књижевности и садржи цијели један национални програм. Тема пјесме владике Василија је буђење нације. Посебно вриједан допринос књижевности инспирисаној Немањићима дао је први и последњи црногорски краља Никола Петровић, који Немањићима посвећује једну обимну пјесму, али у његовим дјелима, осим ове пјесме, као чест мотив се јављају Немањићи и њихова духовност и идеологија.

Немањићи су постали неисцрпна инспирација писцима 19. и 20. вијека, али и нашим савременицима, писцима са почетка 21. вијека. Прва пјесма настала у овом периоду, а која нам је до сада позната, настала је из пера анонимног аутора са иницијалима Р. М. Штампана је у *Српско-далматинском магазину* 1868. године под насловом *О Светом Сави*. У цетињском часопису *Просвјета* 1890. године П. Поповић је објавио пјесму *Молитва Светом Сави*. Стеван П. Бешевић 1895. године објављује пјесму *Пепелу Светог Саве*. Пјесник Мило Јововић 1897. године објављује пјесму *Светом Сави*. Између два свјетска рата чак је и будући контраверзни црногорски сепаратиста Савић Марковић Штедимлија екавицом написао једну пјесму Светом Сави под насловом *Свети Сава браћу мири*. Умјетнички изузетно успјелу пјесму написао је познати историчар српске књижевности и пјесник Трифун Ђукић. Његова пјесма носи назив *Уклета река*, а инспирисана је највјероватније легендом о Светом Сави коју је Ђукић чуо у свом родном Брскуту.

Други свјетски рат и све страхоте које је произвео зауставио је тај низ пјесника који су писали пјесме по мотивима из историје немањићког периода. После дужег ћутања о Светом Сави први је „пропјевао“ изузетно надарени и плодни пјесник

Момир Војводић. Овај пјесник је дубоко инспирисан личношћу Светог Саве и до сада је једини српски пјесник, не само из Црне Горе, који је о њему објавио двадесет седам пјесама у збиркама: *Азбучна молитва*, *Боје земље*, *Грумен земље пред Тројеручицом*, *Излазак Чарнојевића*, *Божурова царство*, *Кућни вук*, *Гласници искона* и *Отворено небо*.

Осим Момира Војводића, колико нам је познато, седамдесетих година прошлог вијека о Светом Сави и Немањићима је писало свега још неколико пјесника из Црне Горе: јеромонах Георгије Мирковић (*Светогорски подвижник*), Драгиша Перковић (*Ломача на Врачару*) и Рајко Оровић (*Сава Немањић*).

Крајем осамдесетих и почетком деведесетих година прошлог вијека у српску књижевност са простора Црне Горе почињу се врћати националне и религиозне теме у којима су Немањићи и Свети Сава били незаобилазни. О Светом Сави пјевали су и пјевају: Зоран Костић, Милан Комненић, Матија Бећковић, Милорад Предојевић, Љубомир Матовић, Богољуб Велимировић, Благоје Рогач, Трипко Драганић, Славко Живковић, Новица Ђурић, Благоје Баковић и Аћим Вишњић. Немањићима и Светим Савом инспирисан је и значајан дио књижевног опуса Годора Живаљевића Величког.

О Немањићима у српској књижевности са простора данашње Црне Горе писали су многи научници и љубитељи књижевности и умјетности, али до сада није понуђена једна цјеловита студија која би одговарала овој теми. Нарочито не та који би на једном мјесту објединила усмену и писану књижевност, архитектуру и ликовну умјетност на коју су неизбрисив печат оставили Немањићи и њихова државотворна идеологија.

Циљ, задаци и хипотезе докторске дисертације

У уводном дијелу рада акценат је стављен на историјске везе Немањића са простором данашње Црне Горе, књижевношћу, архитектуром и ликовном умјетношћу из немањићког периода. Посебно поглавље ће заузимати светосавље, као духовни темељ Црне Горе. Једно од поглавља тицаће се српске средњовјековне књижевности са простора данашње Црне Горе, са посебним освртом на Немањиће и Светога Саву. Након тога, слиједи поглавље о Немањићима у народној књижевности на простору Црне Горе. У склопу овог поглавља посебно мјесто заузимају народни обичаји везани за Немањиће. У раду ће посебно мјесто заузети питање Немањића у дјелима писаца од 19. вијека, па све до наших дана.

Основна хипотеза јесте да Немањићи представљају фундаменталну духовну матрицу културе српског народа на простору данашње Црне Горе и основни циљ јесте

да се то докаже кроз примјере из раније записане, али и живе фолклорне баштине, ауторске књижевности, али и других облика умјетничког стварања.

Актуелност и подобност теме докторске дисертације

Тема је изванредно актуелна јер су Срби у Црној Гори, поред свих облика сегрегације, изложени застрашујућој црногоризацији свега што их чини аутохтоним становништвом у тој држави. Све што је одувијек и по свему било српско нагло се преименује у црногорско, почевши од језика, преко књижевности, закључно са црквом. Сви ови процеси немају никакво утемељење у историји, нити у народној традицији и у основи свега стоји потреба да се Немањићи, који су рођени у Црној Гори, заправо прогласе освајачком династијом која је покорила аутохтоно црногорско становништво, а традиција проистекла из њихове владавине страном. Како је основни задатак ове теме да потврди да се у основи Црне Горе налазе духовни темељи Немањића, недвојбено је да ће она морати у синхроној равни научном аргументацијом да се суочи са свим покушајима негације те претпоставке.

С обзиром да је темом обухваћена и усмена традиција, која је истински чувар народне свијети, овако насловљена тема је изразито подобна за шири, на научним аргументима заснован приказ значаја Немањића у црногорској култури.

Преглед стања у подручју истраживања (код нас и у свијету)

С обзиром на чињеницу да је тема веома обимна и мултидисциплинарна, о различитим аспектима које она захвата постоји мање или више обимна литература:

1. АЛЕКСИЋ, Будимир: *Свети Сава у пјесмама књижевника из Црне Горе*, Цетиње 2010.
2. БОЈОВИЋ, Јован: *Мисао Светог Саве у Црној Гори*, Матица српска – Друштво чланова у Црној Гори, Подгорица 2011.
3. ВУКИЋ, Предраг: *Прослава Светог Саве на Цетињу (1856 – 1916) и о култу Светог Симеона у Црној Гори*, Матица српска – Друштво чланова у Црној Гори, Подгорица 2011.
4. ДУРКОВИЋ – ЈАКШИЋ, Љубомир: *О почецима светосавске прославе ушколи*, Матица српска – Друштво чланова у Црној Гори, Подгорица 2011.
5. ДУРКОВИЋ – ЈАКШИЋ, Љубомир: *Пљевља и манастир Свете Тројице – борба против расрбљавања до ослобођења 1912*, Београд 2010.
6. ЈОКНИЋ, Слободан: *Прослава Светог Саве у Никшићу*, Београд 2010.

7. ЛАКИЋ, Зоран: *Свети Сава као идеал вјере – кроз призму школске наставе*, Београд 2010.
8. ЛЕКОВИЋ, Жарко: *Светосавска традиција у Дробњаку*, Матица српска – Друштво чланова у Црној Гори, Подгорица 2011.
9. (ЛИПОВАЦ), Јоаникије: *Култ Светог Саве у Боки Которској*, Матица српска – Друштво чланова у Црној Гори, Подгорица 2011.
10. МИЛЕУСНИЋ, Слободан: *Свети Срби*, Каленић, Крагујевац 1989.
11. НЕМАЊИЋ, Сава: *Живот Стефана Немање*, предговор: Милан Кашанин, Рад, Београд 1975.
12. ПЕТКОВИЋ, Владимир Р: *Преглед црквених споменика кроз повесницу српског народа*, САНУ, Београд 1950.
13. СЛИЈЕПЧЕВИЋ, Ђоко: *Историја Српске православне цркве*, Београдски издавачко-графички завод, Београд 1991.
14. СТАНИЋ, Милија: *Сава Немањић*, друго допуњено издање, Земун 1990.
15. ТЕРЗИЋ, Славенко: *О светосавској традицији у источном делу Старе Херцеговине*, Београд 2010.
16. ШЕРОВИЋ, Петар: *О култу Светог Саве у Боки Которској*, Матица српска – Друштво чланова у Црној Гори, Подгорица 2011.

ЗБОРНИЦИ

1. *Древнохришћанско и светосавско наслеђе у Црној Гори*, Зборник радова са научног скупа одржаног у манастиру Михољска Превлака 17. јануара 2010, Светигора – ПБФ, Цетиње – Београд 2010.
2. *Манастир Ђурђеви ступови*, књижевно-историјска споменица, „Свевиђе“, Београд 2013.
3. *Светосавски зборник*, Годишњак за светосавску културу у Црној Гори, бр. 1, Митрополија црногорско-приморска – Епархија будимљанско-никшићка – Матица српска – Друштво чланова у Црној Гори, Цетиње – Никшић – Подгорица 2111.
4. *Светосавски зборник*, Годишњак за светосавску културу у Црној Гори, бр. 2, Митрополија црногорско-приморска – Епархија будимљанско-никшићка – Матица српска – Друштво чланова у Црној Гори, Цетиње – Никшић – Подгорица 2111.

5. *Свети Сава у пљеваљском крају*, збирка књижевних текстова, приредио: Добрило Аранитовић, Књижевна задруга СНВ у Црној Гори – Српски културни центар „Пареијарх Варнава“, Подгорица – Пљевља 2010.

Суштина је да о проблему задатом овом дисертацијом не постоји јединствена студија, односно он до сада није био третиран као јединствен феномен. Предочена литература представља преглед истраживања српских научника, а литература која овај проблем третира из другог угла биће коришћена само да би се показала сва њена научна неутемељеност и испразност.

Значај истраживања са становишта актуелности у научној области

Значај истраживања није само књижевноисторијски или општекултуролошки, него и социолошки, јер се доказивањем немањићке традиције као примарне културолошке матрице православног, али не једино православног становништва у Црној Гори настоји показати да је умјетничко стваралаштво одувјек било одраз свијести народа, било да долази из главе цијелог народа или његових истакнутих појединаца.

Велики значај теми даје њена интердисциплинарност, јер је веома значајно да се поред књижевности у истраживање укључују и друге умјетности, чиме се настоји показати да се духовно утемељење не базира само на изговореној и писаној ријечи, него и у сликарству и архитектури прије свега сакралних објеката.

Веза са досадашњим истраживањима

Сва досадашња истраживања на ову тему су увијек била и заснована на претпоставци која је и представљена као доминантна хипотеза ове дисертације. Сама чињеница да се у попису литературе налази пет зборника радова показује велику ширину обухвата ове теме. Ова дисертација има за циљ да досадашња истраживања обједини, али и продуби, а посебну вриједност ће јој дати дио у коме ће бити актуелизован живи фолклор, чиме се потврђује да немањићки дух опстаје у народу упркос свим и сваколиким препрекама.

Подобност кандидата

Приложени биографски подаци, магистарска теза која је одбрањена на Филозофском факултету у Источном Сарајеву, објављени радови у категоризованим публикацијама, показују да је кандидат подобан да изради и брани тезу на тему *Немањићи у усменој и писаној књижевности и култури на простору данашње Црне*

Горе. Чињеница да кандидат ради као учитељ у селу помогла му је да се упозна са живим предањем о Немањићима на простору сјеверне Црне Горе, а његов неуморни рад у библиотеци манастира Свете Тројице у Пљевљима да се из прве руке упозна са неким непознатим или мање познатим писаним саставима написаним на овим просторима изванредно драгоцјеним за ову дисертацију.

Библиографске јединице кандидата

1. „Поетичка начела књижевне етикеције у Доментијановом *Житију Светога Саве*“, *Ријечи*, Београд, 2009.
2. „Идеолошко и естетско у Теодосијевом *Житију Светога Саве*“, *Гласник српски*, Подгорица, 2009.
3. „Увод у поетику патријарха Пајсија Јањевца“, Зборник са научног скупа *Косово и Метохија у цивилизацијским токовима*, Косовска Митровица, 2010.
4. „Слика окупатора и њихових сарадника у *Мемоарима* игумана Серафима Царића“, *Зборник народне библиотеке Стевана самарџић*, Пљевља, 2015.
5. „Књижевна баштина манастира Свете тројице крај Пљеваља“, *СКЗ СНВ*, Подгорица, 2016.

Методе истраживања и инструменти

Овако замишљена докторска дисертације нужно претпоставља примјену више истраживачких метода. Прије свих *књижевноисторијску* и *текстолошку* за правилно ишчитавање аутентичних књижевних текстова и њихових критичких издања, *културноисторијску* у сагледавању односа књижевних текстова у ширем културном контексту, *компаративну* при упоређивању књижевне са традицијама других умјетности у којима се појављују Немањићи, посебно фрескосликарској, *књижевнотеоријску* у познавању поетика стваралаштва у појединим епохама и *књижевнокритичку* у валоризовању правих књижевних вредности релевантних за науку о књижевности.

Процјена потребног времена за израду дисертације

Будући да се ради о сложеној научној теми из области књижевности, као и из других умјетности, као и то да су сви научни радови којима се кандидат до сада појављивао у научној јавности из области на коју се односи тема докторског рада, може се очекивати да овај рад буде окончан за годину и по систематског рада.

Име ментора, са образложењем

Проф. др Саша Кнежевић, ванредни професор за научну област Специфичне књижевности – Србистика, изборе у сва научна звања је стекао на Филозофском факултету Пале Универзитета у Источном Сарајеву.

I. Монографије

Кнежевић, Саша. *Вишињићев пјеснички споменик револуцији*. Пале: Просвјета. 2012.

II. Публикације у часописима и зборницима радова

1. Кнежевић, Саша. „Двије варијанте мотива дјевојачке љепоте у српској народној пјесми“. *Радови Филозофског факултета*. Књ. V. 2003: 345-356.
2. Кнежевић, Саша. „Уклето војводство Светог Саве“. *Сто двадест пет година високог образовања у БиХ*. Књ. 2/1. Пале. 2008: 315-322.
3. Кнежевић, Саша. „Деконструкција фолклорних мотива у збирци „У царству лептирова и медведа“ Бранка Ћопића“. *Узданица*. Год. VI бр. 2. Јагодина. 2009: 73-79.
4. Кнежевић, Саша. „Фолклорна традиција сарајевских Срба“. *Balkański folklor jako kod interkulturowy*. Том 1. Познањ: Instytut Filologii Słowiańskiej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. 2011: 343-352.
5. Кнежевић, Саша. „Транспозиција мотива уклете љепоте у Андрићевим приповијеткама“ *Значај српског језика и књижевности у очувању идентитета републике Српске I*. Пале. 2012: 185-196.
6. Кнежевић, Саша. „Епска формула у гласу каменштака“. *Од Косовског завета до Његошевог макрокозма: Петар II Петровић Његош (1813-2013)*. Косовска Митровица. 2014: 803-814.

Имена осталих чланова комисије, звања, институције у којој су стекли највиша звања и ужа научна област

Проф. др Ранко Поповић, ванредни професор за научну област Специфичне књижевности – Србистика, избор у звање ванредног професора стекао је на Филолошком факултету у Бањалуци.

1. *Завјетно памћење пјесме. Стварносни контекст српске поезије с краја 20. вијека*, Источно Сарајево: Завод за уџбенике и наставна средства, 2007.

2. *Чин препознавања. Огледи о српском пјесништву*, Бањалука: Филозофски факултет - Арт принт, Бањалука, 2009;
3. *Парадокси и молитве. Огледи о српском пјесништву 2*, Библиотека LitterariaSerbica, Ниш: Филозофски факултет у Нишу (), 2013.
4. *Трагедија без катарзе. Огледи о српској прози XX вијека*, Бањалука: Филолошки факултет, 2014.

Проф. др Бранко Летић, ванредни професор за научну област Специфичне књижевности – Србистика, избор за редовног професора је стекао на Филозофском факултету у Сарајеву. Звање професор-емеритус добио је на Универзитету у Источном Сарајеву. Члан је Академије наука и умјестности Републике Српске.

1. *Српска и хрватска књижевна традиција у турском периоду*, Прилози за историју књижевности БиХ, књ. 6, Сарајево, 1991.
2. „Свети сава и Херцеговина“, *Билећа: Српска проза данас*, 2007.
3. *У огледалу духовном – Огледи из старе српске књижевности*, Пале: СПКД Просвјета, 2009.
4. *Сарајевске теме – Од цвета градова до огњишта ратова* Litteraria Serbica 7, Ниш: Филозофски факултет, 2014.

Изјава да ли је пријављена теза под истим називом на другој високошколској институцији

Колико је члановима Комисије познато, а и на основу изјаве кандидата мр Бојана Струњаша, изјављујемо да докторска теза под насловом *Немањићи у усменој и писаној књижевности и култури на простору данашње Црне Горе* није пријављивана ни брањена на некој другој високошколској установи под овим називом.

ПРИЈЕДЛОГ

Комисија констатује да је кандидат мр Бојан Струњаш одабрао занимљиву књижевну тему, која је научно адекватна и неистражена. Посебан квалитет чини покушај да се феномен не посматра искључиво из угла науке о књижевности, него и других сродних области. Методологија истраживања, као и предвиђена литература, показују да је кандидат упознат са суштином проблема, те са правом можемо очекивати да нам понуди значајне резултате.

Сумирајући све наведено, Комисија констатује да мр Бојан Струњаш испуњава све услове предвиђене Законом о универзитету и предлаже Наставно-научном вијећу да донесе одлуку о прихватању теме за израду докторске дисертације под насловом *Немањићи у усменој и писаној књижевности и култури на простору данашње Црне Горе*.

Комисија подржава приједлог кандидата да се за ментора одреди проф. др саша Кнежевић.

КОМИСИЈА:

1. Др Саша Кнежевић, ванредни професор, Специфичне књижевности – Србистика, Филозофски факултет Пале, Универзитет у Источном Сарајеву

.....

2. Др Ранко Поповић, ванредни професор, Специфичне књижевности – Србистика, Филолошки факултет, Универзитет у Бањој Луци

.....

3. Др Бранко Летић, редовни професор-емеритус, Специфичне књижевности – Србистика, Филозофски факултет Пале, Универзитет у Источном Сарајеву

.....

У Палама, 7. 6. 2016. године